

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ

ଆର୍. ଏସ୍. ଏ ସଂଖ୍ୟା 462/2017

ବିଜ୍ଞ ଦେଖାନୀ ବିଚାରପତି (ବରିଷ୍ଠ ବିଭାଗ), ଭୁବନେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସି. ଏସ୍. ସଂଖ୍ୟା 396/2006 ରେ ପାରିତ ରାୟ ଏବଂ ଫସଲକୁ ଆର୍. ଏସ୍. ଏ. ସଂଖ୍ୟା 6/19/2013-09 ରେ ଭୁବନେଶ୍ୱରର ବିଜ୍ଞ 1ମ ଅତିରିକ୍ତ ଜିଲ୍ଲା ଜଜ୍ କ୍ ଦ୍ୱାରା ରଦ୍ଦ କରାଯାଇଥିବା ରାୟ ଏବଂ ଫସଲକୁ ବିରୋଧ କରି ଦେଖାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତାର ଧାରା-100 ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ।

.....
ଜାଭିୟର୍ ଇନଷ୍ଟିଚ୍ୟୁଟ୍ ଅଫ୍ ମ୍ୟାନେଜମେଣ୍ଟ ଆବେଦନକାରୀ

-:ବନାମ:-

ରତ୍ନରାଜ ପଟ୍ଟନାୟକ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ

ସଂଯୁକ୍ତ (ଆଭାସୀ/ଭୌତିକ) ପ୍ରଣାଳୀ ଦ୍ୱାରା ଏହି ମାମଲାରେ ହାଜର ହୋଇଥିବା
ଅଧିକାରୀ (ମାନେ)

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ... ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବି. ରାଉତରାଏ, ବରିଷ୍ଠ ଅଧିକାରୀ
ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ... ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଏସ୍. ଏନ୍. ମହାପାତ୍ର, ଅଧିକାରୀ
(ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1)

ପଠାସୀନ :

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଡି. ଦାଶ

ଶୁଣାଣି ତାରିଖ : 30.10.2023 :: ରାୟ ତାରିଖ : 08.01.2024

ଡି. ଦାଶ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଆବେଦନକାରୀ, ଏହି ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରି, ଦେଖାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତା, 1908 (ସଂକ୍ଷେପରେ, 'ସଂହିତା')ର ଧାରା-100 ଅନୁଯାୟୀ ଭୁବନେଶ୍ୱରର ବିଜ୍ଞ ପ୍ରଥମ ଅତିରିକ୍ତ ଜିଲ୍ଲା ଜଜ୍ କ୍ ଦ୍ୱାରା 2013-09 ର ଆର୍. ଏସ୍. ଏ ସଂଖ୍ୟା 6/19 ରେ ପାରିତ ରାୟ ଏବଂ

ଫଏସଲାକୁ ବିରୋଧ କରିଛନ୍ତି । ବାଦୀ ଭାବେ ଉତ୍ତରଦାତା, ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନକାରୀକୁ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ଭାବେ ଉଲ୍ଲିଖିତ କରି, ଭୁବନେଶ୍ୱରର ଦେଖାନୀ ବିଚାରପତି (ବରିଷ୍ଠ ବିଭାଗ) କ୍ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ସି. ଏସ୍. ସଂଖ୍ୟା 396/2006 ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ।

ଆବେଦନକାରୀ(ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1-ଅନୁଷ୍ଠାନ)ଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ 11.03.2006 ତାରିଖର ଆଦେଶକୁ ଅବୈଧ ଘୋଷଣା କରିବା ପାଇଁ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 (ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 2) କ୍ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ 06.05.2006 ତାରିଖର ଆଦେଶକୁ ବେଆଇନ ଘୋଷଣା କରିବା ପାଇଁ ମକଦ୍ଦମା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା, ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ନିବେଦନ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ, ଆବେଦନକାରୀ (ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1), ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 (ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 2) କୁ ସମସ୍ତ ସେବା ସୁବିଧା ସହିତ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 (ବାଦୀ) କୁ ପୁନଃପଦସ୍ଥିକରଣ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ (ବାଦୀ) ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 (ପ୍ରତିବାଦୀମାନେ) କୁ ଆବେଦନକାରୀ (ବାଦୀ) କ୍ ଠାରୁ ଅର୍ଥ ଆଦାୟ ପାଇଁ ପଦକ୍ଷେପ ନେବାକୁ ସ୍ଥାୟୀ ଭାବରେ ନିଷେଧ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଅନ୍ତୁ ।

ଏହି ମକଦ୍ଦମା ଆଂଶିକ ଭାବେ ନିଷ୍ପାଦିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ, ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 (ବାଦୀ) ଏହା ଦ୍ୱାରା କ୍ଷୁଦ୍ର ହୋଇ ସଂହିତାର ଧାରା 96 ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ । ପ୍ରଥମ ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବା ପରେ, କ୍ଷୁଦ୍ର ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ଏହି ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲ ଦାଖଲ କରିଛନ୍ତି ।

2. ସୁବିଧା ହେତୁ ତଥା, ଦ୍ରବ୍ୟ ଏଡ଼ାଇବା ଏବଂ ସ୍ୱସ୍ତତା ଆଣିବା ପାଇଁ, ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ଏହା ପର ଠାରୁ ଯେମିତି ବିଚାର ହୋଇଥିବା ମୂଳ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି, ସେମିତି ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।

3. ବାଦୀଙ୍କ ମାମଲା ହେଉଛି ଯେ, ସେ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1- ଅନୁଷ୍ଠାନର ଜଣେ କର୍ମଚାରୀ ଥିଲେ ଏବଂ ଚୁକ୍ତିଭିତ୍ତିକ ଆଧାରରେ 01.04.1996 ରେ ପ୍ରକଳ୍ପ ପରିଚାଳକ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ତାଙ୍କ ସେବାକୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ 01.10.1998 ରୁ ଗବେଷଣା ସହାୟକ ଭାବରେ ନିୟମିତ କରାଯାଇଥିଲା ଯାହା ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ପ୍ରକଳ୍ପ ପରିଚାଳକ ଭାବରେ ପୁନଃ ନାମିତ ହୋଇଥିଲା । ବାଦୀଙ୍କୁ 15.01.2001ରେ ଜୟପୁରକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ବର୍ଣ୍ଣିତ ଯେ, 1999 ମସିହାରେ ଯେତେବେଳେ ବାଦୀ ଭୁବନେଶ୍ୱରର ପ୍ରକଳ୍ପ ପରିଚାଳକ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ରାଜ୍ୟରେ ମହା ବାତ୍ୟା ଆସିଥିଲା । ପୁରୀ ଜିଲ୍ଲାର

ଅସ୍ତରଙ୍ଗ ବ୍ଲକରେ ପ୍ରଭାବିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପୁନର୍ବାସ ପାଇଁ, ବାହ୍ୟ ସଂସ୍ଥାରୁ ପାଣି ଗ୍ରହଣ କରି ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1-ଅନୁଷ୍ଠାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପୁନର୍ବାସ କାର୍ଯ୍ୟର ଦାୟିତ୍ଵ ନିଆଯାଇଥିଲା । ବାଦୀଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାସ କାର୍ଯ୍ୟର ଦାୟିତ୍ଵ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯାହା 12.12.2000 ରେ କିମ୍ବା ପୂର୍ବରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖାଯାଇଥିଲା । ଏହା ପରେ ପ୍ରତିବାଦୀ-ଅନୁଷ୍ଠାନର ସନନ୍ଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହିସାବବିଦ୍ କ ଦ୍ଵାରା ଦସ୍ତାବିଜଗୁଡ଼ିକ ସମୀକ୍ଷା କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ବିବୃତିରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି ଯେ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅର୍ଥ 17.02.2001 ରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି । 71,670.30 ଟଙ୍କାର ରାଶି ସମାଧାନ ନକରିବା ବିଷୟରେ ପ୍ରଧାନାଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଠାରୁ ବାଦୀ ଏକ ଚିଠି ପାଇଥିଲେ । ବାଦୀ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିମାଣର ଉପଯୋଗ ବିଷୟରେ ଉତ୍ତର ଦେଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ପୁଣିଥରେ 03.10.2001 ରେ, ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1-ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅନ୍ୟ ଏକ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରି କରି ବାଦୀଙ୍କୁ 76,020.40 ଟଙ୍କାର ରାଶି ଦେବାକୁ କହିଥିଲେ । ବାଦୀ ପୁନର୍ବାର ଉକ୍ତ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ପାଇଁ ନିଜର ଉତ୍ତର ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଏବଂ ପରିଚାଳନାବର୍ଗ ପ୍ରାୟ ଚାରି ବର୍ଷ ଧରି ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ନୀରବ ରହିଥିଲେ । 01.02.2005 ରେ, ପରିଚାଳନାବର୍ଗ, ତଥାପି, ବାଦୀଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ଏକ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରି କରି ତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା 65,670.30 ଟଙ୍କାର ଥିବା ବକେୟା ରାଶି ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ । ଏହିପରି ଭାବରେ, ଯୋଗାଯୋଗ ବିନିମୟ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଶେଷରେ 08.12.2005 ରେ, ବାଦୀଙ୍କୁ ନିଲମ୍ବନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ବିଭାଗୀୟ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଏହା ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇଛି ଯେ, ଅନେକ ପ୍ରତିବେଦନ ସତ୍ତ୍ଵେ ବାଦୀଙ୍କୁ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଦସ୍ତାବିଜ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇ ନଥିଲା ଏବଂ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ଉପଯୁକ୍ତ ଅନୁସନ୍ଧାନ ଏବଂ ଯାଞ୍ଚ ବିନା, ଅନୁସନ୍ଧାନକାରୀ ଅଧିକାରୀ ଏହି ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଅଭିଯୋଗ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି ବୋଲି ଦର୍ଶାଇ ବିବୃତି ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । 30.01.2006ରେ, ଅନୁଷ୍ଠାନର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ବାଦୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଜୋରିମାନା ଲାଗୁ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ସୁଧ ସହିତ 65,670.30 ଟଙ୍କା ଦେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ନିଲମ୍ବନ ଅବଧିକୁ ବିବେଚନା କରି ସଞ୍ଚିତ ପ୍ରଭାବ ସହିତ ପାଞ୍ଚଟି ବେତନ ବୃଦ୍ଧି ବନ୍ଦ କରିବାର ଜୋରିମାନା ଲାଗୁ କରିଥିଲେ । ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ, ଯଦି ଦେୟ ସ୍ଵେଚ୍ଛାରେ କରାଯାଏ ନାହିଁ, ତେବେ ବାଦୀଙ୍କ ସେବା ସମାପ୍ତି ହେବ । ଏହା ପରେ ବାଦୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କୁ ଅନେକ ଥର ପ୍ରତିବେଦନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଶେଷରେ 11.03.2006 ରେ ତାଙ୍କୁ ତୁରନ୍ତ ପ୍ରଭାବ ସହିତ ତାଙ୍କ ସେବା ସମାପ୍ତ କରିବାର ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ପରେ ବାଦୀ 21.03.2006 ରେ ଅନୁଷ୍ଠାନର ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀର ଅଧକ୍ଷଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ଆବେଦନ ଆଗତ କରିଥିଲେ ଯାହା ଖାରଜ

ହୋଇଯାଇଥିଲା । ଏହା ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ, ଉଭୟ ଶୃଙ୍ଖଳାଗତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ତଥା ଅଧିକ ପ୍ରାଧିକାରୀ, କର୍ମଚାରୀ ବୃନ୍ଦ(ନିଯୁକ୍ତି ଏବଂ ସେବା ସର୍ତ୍ତାବଳୀ) ନିୟମ, 1993 ଅନୁଯାୟୀ ଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥା, ଯାହା ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅଧୀନରେ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସେବା ସର୍ତ୍ତାବଳୀକୁ ପରିଚାଳନା କରେ, ତାହା ଅନୁସରଣ ନକରି, ବେଆଇନ ଭାବରେ ବାଦୀଙ୍କ ସେବା ସମାପ୍ତ କରିଛନ୍ତି ।

4. ପ୍ରତିବାଦୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ ବର୍ତ୍ତମାନ ପତ୍ରରେ ଅଗ୍ରିମ ସହାୟତା ମାଗୁଥିବା ବାଦୀଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ଏହି ମକଦ୍ଦମାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଦେଖାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟର ନ୍ୟାୟିକ ଅଧିକାରିତାର ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉଠାଇଥିଲେ । ଏହା କୁହାଯାଇଛି ଯେ, ଶୃଙ୍ଖଳାଗତ କାର୍ଯ୍ୟବିଧିରେ ଘଟିଥିବା ଘଟଣାଗୁଡ଼ିକର ଯାଞ୍ଚ କରିବାକୁ ଯାଇ ଦେଖାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ଏବଂ ସଂଶୋଧନ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହା ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇଛି ଯେ, 1993 ନିୟମାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ବାଦୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଶୃଙ୍ଖଳାଗତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ସଠିକ ଭାବରେ ପରିଚାଳିତ ହୋଇଛି ଏବଂ ବାଦୀଙ୍କୁ ଏହିପରି ସମସ୍ତ ଦସ୍ତାବିଜ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ଦସ୍ତାବିଜ ଯାଞ୍ଚ ଏବଂ ନିରୀକ୍ଷଣ କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ପତ୍ରରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ମାମଲା ଅନୁଯାୟୀ, ଯାଞ୍ଚ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା 1993 ନିୟମାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ କଡ଼ାକଡ଼ି ଭାବରେ ଏକ ତଦନ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ବାଦୀ କାଳକ୍ଷେପଣ କୌଶଳ ଅବଲମ୍ବନ କରି ମାମଲାକୁ ବିଳମ୍ବ କରିଥିଲେ । ନିୟମାବଳୀ, 2013 ର ନିୟମ 20 ଅନୁଯାୟୀ ଶୃଙ୍ଖଳାଗତ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଅନୁସନ୍ଧାନରେ ନିୟମାବଳୀର କୌଣସି ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ହୋଇନଥିଲା । ବାଦୀଙ୍କୁ ଏହି ଅର୍ଥରାଶି ସମାଧାନ କରିବାର ସୁଯୋଗ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ଏପରି କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ତଦନ୍ତକାରୀ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ତଥ୍ୟ ଅନୁସନ୍ଧାନ ବିବୃତିକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି ସେବା ସମାପ୍ତିର ଜ୍ଞାପନା ଲାଗୁ ହୋଇଥିଲା ।

5. ଉଭୟ ପକ୍ଷଙ୍କର ବିବୃତିଜନିତ ତଥ୍ୟ ଆଧାରରେ ବିଚାର କରିଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଛଅଟି ପ୍ରସଙ୍ଗ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ଶେଷରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପାରିତ କରି ମକଦ୍ଦମାକୁ ଆଂଶିକ ଭାବରେ ବାଦୀଙ୍କ ପକ୍ଷେ ଫଏସଲା କରିଛନ୍ତି:-

- (i) ମକଦ୍ଦମା ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ଯୋଗ୍ୟ କି?
- (ii) ବାଦୀଙ୍କର ଏହି ମକଦ୍ଦମା ଦାଖଲ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନଗତ କାରଣ ପାଇଛନ୍ତି କି?

- (iii) ବାଦୀଙ୍କ ସେବା ସମାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କ 11.03.2006 ତାରିଖର ଆଦେଶକୁ ବାତିଲ ଏବଂ ବ୍ୟର୍ଥ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରିବାର ପ୍ରତିକାର ପାଇବାକୁ ବାଦୀଙ୍କ ଅଧିକାର ଅଛି କି?
- (iv) ଜାଭିୟର୍ ଇନଷ୍ଟିଚ୍ୟୁଟ୍ ଅଫ୍ ମ୍ୟାନେଜମେଣ୍ଟର ନିୟନ୍ତ୍ରକ ମଣ୍ଡଳୀର ଅଧ୍ୟକ୍ଷଙ୍କ 06.05.2006 ତାରିଖର ଆଦେଶ ବେଆଇନ ଏବଂ ଅବୈଧ କି?
- (v) ପୁନଃପଦକ୍ଷିପଣର ପ୍ରତିକାର ପାଇବାକୁ ବାଦୀ ଯୋଗ୍ୟ କି?
- (vi) ବାଦୀ କ'ଣ ଦାବି ଅର୍ଥ ଆଦାୟରୁ ପ୍ରତିବାଦୀମାନଙ୍କୁ ନିବୃତ୍ତ ରଖି ସ୍ଥାୟୀ ନିଷେଧାଦେଶର ପ୍ରତିକାର ପାଇବାକୁ ହକଦାର?

6. ଏଥି ଦ୍ଵାରା କ୍ଷୁଦ୍ର ହୋଇ ବାଦୀ ପ୍ରଥମ ଅପିଲ କରିଥିଲେ । ପରିଶେଷରେ ପ୍ରଥମ ପୁନର୍ବିଚାର କରିଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିମ୍ନମତେ କହିଥିଲେ:-

“ସମଗ୍ର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଏବଂ ଉପସ୍ଥାପନଗୁଡ଼ିକର ନିବିଡ଼ ବିଶ୍ଳେଷଣ ପରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ମତ ହେଉଛି ଯେ, ବିଜ୍ଞ ଦେଖାଣୀ ବିଚାରପତି, ବରିଷ୍ଠ ବିଭାଗ, ଭୁବନେଶ୍ଵରଙ୍କର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଯେଉଁଥିରେ, ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନିଯୁକ୍ତ ଅନୁସନ୍ଧାନକାରୀ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ କୌଣସି ଦୁର୍ବଳତା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇନାହିଁ, ବୋଲି ସ୍ଥିର କରାଯାଇଛି ତାହା ଚିଷ୍ଟିପାରିବ ନାହିଁ । ସ୍ଵାଭାବିକ ନ୍ୟାୟର ମୌଳିକ ନୀତିଗୁଡ଼ିକର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ହୋଇଛି, ଯେଉଁଥିପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀ ଏକ ଘୋଷଣା ପାଇଁ ହକଦାର ଯେ, ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପାରିତ 11.03. 2006 ଏବଂ 06.05.06 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଅସିଦ୍ଧ ଅଟେ । ଆବେଦନକାରୀ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ପୂର୍ବ ବେତନ ସହିତ ପ୍ରକୃଷ୍ଟ ପରିଚାଳକ ପଦବୀରେ ପୁନଃପଦକ୍ଷିପଣ ପାଇଁ ହକଦାର ଅଟନ୍ତି । ତେବେ, ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇ, ଏହା ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ, ଆବେଦନକାରୀ ଅର୍ଥର ଆଦାୟ ପାଇଁ କୌଣସି ପଦକ୍ଷେପ ନେବା ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥାୟୀ ଭାବରେ ନିବୃତ୍ତ କରିବାକୁ ହକଦାର ନୁହଁନ୍ତି ।”

7. ନିମ୍ନମତେ ଆଦେଶ ପାରିତ କରି ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି:

“ପ୍ରତିସ୍ପନ୍ଦିତା ପରେ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । ସି ଏସ୍ ସଂଖ୍ୟା 396/2006 ମାମଲାରେ ଭୁବନେଶ୍ୱରର ବରିଷ୍ଠ ବିଭାଗର ବିଜ୍ଞ ଦେଖାନୀ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ରାୟ ଏବଂ ଫଏସଲାକୁ ଏହାଦ୍ୱାରା ରଦ୍ଦ କରିଦିଆଗଲା । ଜାଭିୟର୍ ଇନଷ୍ଟିଚ୍ୟୁଟ୍ ଅଫ୍ ମ୍ୟାନେଜମେଣ୍ଟ୍, ଭୁବନେଶ୍ୱରର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କ 11.03.2006 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଏବଂ ଭୁବନେଶ୍ୱରର ଜାଭିୟର୍ ଇନଷ୍ଟିଚ୍ୟୁଟ୍ ଅଫ୍ ମ୍ୟାନେଜମେଣ୍ଟର ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ ମଞ୍ଚଳୀର ଅଧକ୍ଷଙ୍କ 06.05.2006 ତାରିଖର ଆଦେଶକୁ ଏହାଦ୍ୱାରା ଅସିଦ୍ଧ ଏବଂ ନାକତ ଘୋଷଣା କରାଯାଇଛି । ସମସ୍ତ ଆର୍ଥିକ ସୁବିଧା ସହିତ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ତୁରନ୍ତ ପ୍ରକୃତ ପରିଚାଳକ ପଦବୀରେ ପୁନଃପଦସ୍ଥିକରଣ କରିବାକୁ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । ପକ୍ଷମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଖର୍ଚ୍ଚ ବହନ କରିବେ ।”

8. ତେଣୁ, ବର୍ତ୍ତମାନର ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1 କୁ ଅନୁରୋଧରେ ରହିଛି ।
9. ଆଇନର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦେବା ପାଇଁ ଏହି ଆବେଦନକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି:-
 - (i) “ନିମ୍ନଲିଖିତ ନ୍ୟାୟାଳୟମାନେ, ଏହି ଅଭିବଚନରୁ ଉତ୍ପତ୍ତି ହେବା ବାସ୍ତବିକ ବିବାଦର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ଏବଂ ସେଥିରେ ଦାବି କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରତିକାର ସହିତ ମକଦ୍ଦମାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ଅଧିକାରିତା ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ଉଭୟ ତଥ୍ୟ ଏବଂ ଆଇନ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଭୁଲ କରିଛନ୍ତି କି?
 - (ii) ବିଭାଗୀୟ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ବ୍ୟାପକ ଅନିୟମିତତା ହୋଇଛି ବୋଲି ଜାଣିବା ପରେ, ପ୍ରଥମ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଶୃଙ୍ଖଳାଗତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ମାମଲା ପଠାଇବା ପରିବର୍ତ୍ତେ, ଯେଉଁ ପର୍ଯ୍ୟାୟରୁ ଅନିୟମିତତା ଘଟିଛି, ସେହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରୁ ଏକ ନୂତନ ତଦନ୍ତ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇପାରେ କି ନାହିଁ ସେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗର ଗମ୍ଭୀରତାକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇ ନୂତନ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେବାକୁ ସମ୍ଭବ ହୋଇ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ପୂର୍ବ ବେତନ ସହିତ ପୁନଃପଦସ୍ଥିକରଣ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଆଦେଶ ପାରିତ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଇପାରିଥାନ୍ତେ କି ?”

10. ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିକାରୀ ଶ୍ରୀ ବି. ରାଉତରାଏ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 କ୍ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିକାରୀ ଶ୍ରୀ ଏସ୍. ଏନ୍. ମହାପାତ୍ରଙ୍କ କଥା ବିସ୍ତୃତ ଭାବେ ଶୁଣିଲୁ । ମୁଁ ନିମ୍ନ ନ୍ୟାୟାଳୟଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ଵାରା ପାରିତ ରାୟଗୁଡ଼ିକୁ ଯତ୍ନ ସହ ପଢ଼ିଛି ।

11. ଏହା ଜଣାପଡ଼ୁଛି ଯେ, ପ୍ରଥମ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମଗ୍ର ନଥିବାରୁ ଯାଞ୍ଚ କରି ଜାଣିବାକୁ ପାଇଛନ୍ତି ଯେ, ଅନୁସନ୍ଧାନକାରୀ ଅଧିକାରୀ କେବଳ ସମୀକ୍ଷା ବିବୃତି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ଏବଂ ଅନୁସନ୍ଧାନ ପକ୍ଷରୁ କୌଣସି ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ଜେରା ନକରି ସମୀକ୍ଷା ବିବୃତିକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ଉପନୀତ ହୋଇଥିଲେ ଯେ, ବାଦୀ କର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ ଘୋର ଅବହେଳା କରିଛନ୍ତି । ଏହା ମଧ୍ୟ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଥିଲେ ଯେ, ଅନୁଲଗ୍ନକ 'Z' ମାଧ୍ୟମରେ ତଦନ୍ତ ବିବୃତିର ନକଲ ଦଣ୍ଡବିଧାନ ପୂର୍ବରୁ ବାଦୀଙ୍କୁ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା ବୋଲି ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ କୌଣସି ନଥି ଉପଲକ୍ଷ ନାହିଁ । ତେଣୁ, ପ୍ରଥମ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ମତ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ, ବିଚାର କରିଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ପକ୍ଷେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ନିରପେକ୍ଷ ଭାବେ ପରିଚାଳିତ ହୋଇଥିଲା ବୋଲି ମତ ଦେବା ଉଚିତ ନଥିଲା । ପ୍ରଥମ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟର ଉପସଂହାର ଏହା ମଧ୍ୟ ଅଟେ ଯେ, ଅନୁସନ୍ଧାନକାରୀ ଅଧିକାରୀ ବିଭାଜନ ପଦ୍ଧତିରେ ସ୍ଵାଭାବିକ ନ୍ୟାୟର ନୀତି ଅନୁସରଣ ନକରି ତଦନ୍ତ ପରିଚାଳନା କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେହି ଆଧାରରେ, ବାଦୀଙ୍କ ଉପରେ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ଜାରି କରାଯାଇଛି । ଏହାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ପ୍ରଥମ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପାରିତ 11.03.2006 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଅସିଦ୍ଧ ଘୋଷଣା କରି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ, ବାଦୀଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୂର୍ବ ବେତନ ସହିତ ପ୍ରକୃତ ପରିଚାଳକ ପଦବୀରେ ପୁନଃପଦସ୍ଥିକରଣ କରାଯିବ ।

12. ଏହା ଏକ ସ୍ଥିରୀକୃତ ଆଇନଗତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଯେ, ତଦନ୍ତ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ପରିଚାଳିତ ହୋଇନଥିବା ଦୃଷ୍ଟେ, ଥରେ ଦଣ୍ଡାଦେଶର ଆଦେଶ ରଦ୍ଦ କରିଦେଲା ପରେ, ନ୍ୟାୟାଳୟ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ପୁନଃପଦସ୍ଥିକରଣ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ସେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ମାମଲାକୁ ଶୃଙ୍ଖଳାଗତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇବା ଆବଶ୍ୟକ, କାରଣ ସେହି କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ସେହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରୁ ତଦନ୍ତ ପରିଚାଳନା କରିବେ ଯେଉଁଠାରୁ ଏହା ବ୍ୟର୍ଥ ହୋଇଛି, ଏବଂ ତାହାର ପରିସମାପ୍ତି କରିବେ । (ପରିଚାଳନା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ, ଇ ସି ଆଇ ଏଲ୍, ହାଇଦ୍ରାବାଦ ଇତ୍ୟାଦି ଇତ୍ୟାଦି ବନାମ ବି. କରୁଣାକର ଇତ୍ୟାଦି ଇତ୍ୟାଦି MANU/SC/0237/1994:AIR 1994 SC 1074; ହିରଣ ମୟୀ ଭଟ୍ଟାଚାର୍ଯ୍ୟ ବନାମ ସଚିବ, ଏସ୍. ଏନ୍. ବାଲିକା ବିଦ୍ୟାଳୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ;(2002) 10 SCC 293; ଯୁ. ପି. ରାଜ୍ୟ ସିନିଜ୍ ସି. ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ଆର୍. ଏସ୍. ପାଣ୍ଡେ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

MANU/SC/2467/2005:(2005) 8 SCC 246; ଏବଂ ଭାରତ ସଂଘ ବନାମ ଖାଇ. ଏସ୍. ସନ୍ତୁ, ପୂର୍ବତନ ନିରୀକ୍ଷକ MANU/SC/8064/2008 :AIR 2009 SC 161 ମାଧ୍ୟମରେ) ।

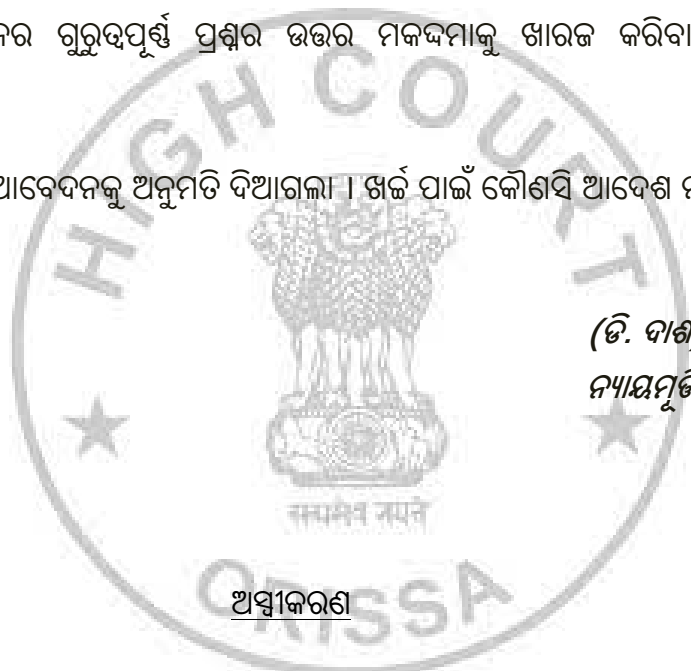
13. କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ତଦନ୍ତ ବିବୃତିର ଏକ ନକଲ ଦାଖଲ କରିବାକୁ ଏବଂ ପରେ ତାଙ୍କୁ ସେହି ତୃତୀୟ ଆଦେଶରେ ପ୍ରତିବେଦନ/ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଦାଖଲ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବା ପାଇଁ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଶୃଙ୍ଖଳାଗତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବାବେଳେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ କହିଥିଲେ ଯେ, ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପୁନଃପଦସ୍ଥିକରଣ କିମ୍ବା ପୂର୍ବ ବେତନ ଫେରସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ନୁହେଁ । ମାନ୍ୟବର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପରିଚାଳନା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ, ଇ ସି ଆଇ ଏଲ୍, ହାଇଦ୍ରାବାଦ ଇତ୍ୟାଦି ବନାମ ବି. କରୁଣାକର ଇତ୍ୟାଦି, (1993) 4 SCC 727 ମାମଲାରେ ନିଶ୍ଚିତ ନେଇଛନ୍ତି ଯେ, ଯେତେବେଳେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଅନ୍ତି ଯେ ସ୍ୱାଭାବିକ ନ୍ୟାୟର ନୀତି ଅନୁସରଣ କରାଯିବା ଉଚିତ, ସେତେବେଳେ କୌଣସି ପୁନଃପଦସ୍ଥିକରଣ କିମ୍ବା ପୂର୍ବ ବେତନ ପ୍ରଦାନ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ।

14. ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପ୍ରତିକାର ଅଧିନିୟମ, 1963 ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସେବା ରୁକ୍ଷିତ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନକୁ ନିଷେଧ କରେ । ଏହା ଏକ ସାଧାରଣ ଆଇନ ଯେ, ନ୍ୟାୟାଳୟ ସାଧାରଣତଃ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଚରିତ୍ରର ରୁକ୍ଷି, ଯେପରିକି ଏକ ନିୟୁତ୍ତି ରୁକ୍ଷି,ର ସମ୍ପାଦନକୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଏକ ନିୟୁତ୍ତି ରୁକ୍ଷି ସାଧାରଣତଃ ଜଣେ ନିୟୁତ୍ତିଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଲାଗୁ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହାର ପ୍ରତିକାର ହେଉଛି କ୍ଷତି ପାଇଁ ମକଦ୍ଦମା ଦାଖଲ କରିବା । ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପ୍ରତିକାର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 14 ସହିତ ଧାରା 41ରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ, ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସମ୍ପାଦନର ମଞ୍ଜୁରୀ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱେଚ୍ଛାକୃତ ଏବଂ ନ୍ୟାୟର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଆବଶ୍ୟକ ନ ହେଲେ ଏହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏଭଳି ପ୍ରତିକାର କେବଳ ସୁଦୃଢ଼ ଆଇନଗତ ନୀତି ଆଧାରରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇପାରିବ । କୌଣସି ବୈଧାନିକ ଆବଶ୍ୟକତାର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ, ନ୍ୟାୟାଳୟ ସାଧାରଣତଃ ଜଣେ ନିୟୁତ୍ତିଦାତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆବଶ୍ୟକ ନଥିବା ଜଣେ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ନିୟୁତ୍ତି ଦେବା କିମ୍ବା ସେବାରେ ରଖିବା ପାଇଁ ବାଧ୍ୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଅବଶ୍ୟ, ଏହି ନିୟମର କେତେକ ବ୍ୟତିକ୍ରମ ରହିଛି, ଯେପରିକି ସମ୍ପାଦନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 311ର ଉଲ୍ଲଂଘନ କରି ଚାକିରିରୁ ବରଖାସ୍ତ ହୋଇଥିବା ଜଣେ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ; ଶିକ୍ଷା ଆଇନ ଅଧୀନରେ ବରଖାସ୍ତ ହୋଇଥିବା ଶ୍ରମିକଙ୍କ ପୁନଃପଦସ୍ଥିକରଣ; ବୈଧାନିକ ଦାୟିତ୍ୱର ଭଙ୍ଗ କରି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଏକ ବୈଧାନିକ ସଂସ୍ଥା, ଏବଂ ଏହିପରି । (ଏସ୍. ଆର୍. ତିଖାରୀ ବନାମ ଜିଲ୍ଲା ମଣ୍ଡଳୀ, ଆଗ୍ରା

MANU/SC/0223/1963:(1964) ILLJISC; ଯୁ. ପି. ରାଜ୍ୟ ପଶ୍ୟାଗାର ନିଗମ ବନାମ ସି. କେ. ତ୍ୟାଗୀ MANU/SC/0499/1969:(1970) ILLJ32SC ;ବୈଶ ଡିଗ୍ରୀ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟର କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସମିତି, ଶାମଲି ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାରାୟଣ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ MANU/SC/0052/1979 : [1976] 2 SCR 1006; ଇଂଲଣ୍ଡର ହାଲ୍ସବରୀଙ୍କ ଆଇନ, ଚତୁର୍ଥ ସଂସ୍କରଣ, ଖଣ୍ଡ 44, ଅନୁଚ୍ଛେଦ 405 ରୁ 420 ଦେଖନ୍ତୁ ।)

15. ଉପରୋକ୍ତ ଆଇନଗତ ନୀତି ଆଧାରରେ, ନିମ୍ନ ନ୍ୟାୟାଳୟଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତିକାର ମାଗିବାରେ ବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରଖାଯାଇଥିବା ମକଦ୍ଦମାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ତ୍ରୁଟି କରିଥିବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି । ତଦନୁସାରେ ଆଇନର ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ମକଦ୍ଦମାକୁ ଖାରଜ କରିବା ସପକ୍ଷରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

16. ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା । ଖର୍ଚ୍ଚ ପାଇଁ କୌଣସି ଆଦେଶ ନାହିଁ ।

(ଡି. ଦାଶ),
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି

ହିମାଂଶୁ

ଅସ୍ଥୀକରଣ

“ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ” ।

ଅନୁବାଦିକା

ଶିବାନୀ ଦାଶ

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ